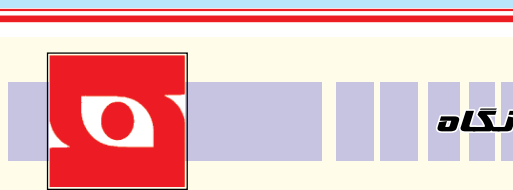

شکست مذاکرات بین پاکستان و افغانستان

جنگ احتمالا از سر گرفته می‌شود

پاکستان فعالیت می‌کنند، نیست. اسلام‌آباد معتقد است که این شبه‌نظامیان از خاک افغانستان به عنوان پناگاهی برای حملات وزیر اطلاعات پاکستان روز چهارشنبه اعلام کرد که مذاکرات با هدف آتش‌بس بلندمدت بین افغانستان و پاکستان در اسلامبول بدون «راحد عملی» به پایان رسید و این خبره‌ای به صلح در منطقه پس از درگیری‌های مرگبار اولکتبر (مهر) است. «عطالله تراز»، در بیانیه‌ای که دیروز منتشر شد، دولت طالبان را متهم کرد که حاضر به ترک حمایت خود از شبه‌نظامیانی که علیه

پنجشنبه ۸ آبان ۱۴۰۴
۸ جمادی‌الاول ۱۴۴۷
۳۰ اکتبر ۲۰۲۵
شماره ۲۳۹۹۲

نسل‌کشی خاموش در «کرانه‌باختری»

مترجم: سید محمد امین آبادی
در آغاز برای نوشتن تردید داشتم. بیان رنج برابم هرگز آسان نبوده است. مدت‌هاست در جست‌وجوی واژه‌های درست تقلا می‌کنم، چون همین که می‌گوשמ آن‌چه واقعاً دردناک است را به زبان بیابورم، واژه‌ها از هم فرو می‌باشند. رنج و فقدان در غره فراتر از درک من است. با این حال، سکوت من از بی‌ثباتی نبود. از احترامی عمیق سرچشمه می‌گرفت؛ احترامی برای مردمی که اندوهی پایان‌ناپذیر را بر دوش می‌کشند. چگونه می‌توانستم در حالی که برادران و خواهران‌امان در غره در برابر دیدگان جهان نابود می‌شوند، از درد دیگری سخن بگویم؟ با این همه، خود سکوت نیز به باری سنگین بدل می‌شود. من اهل کرانه باختری‌ام، جایی که زندگی در حال خفه شدن است؛ نه به اندازه فاجعه غزه، اما همچنان ویرانگر. در هفته‌های اخیر، اسرائیل طرح شهرک‌سازی موسوم به «E۱» را در این منطقه پیش برده است. گامی در جهت الحاق رسمی که کرانه باختری را تکه‌تکه کرده و امید به تشکیل کشور فلسطین را نابود می‌سازد. هرزمان ارتش اسرائیل یورش‌ها، بازداشت‌ها و حملات روزانه به شهرها و اردوگاه‌ها ما را شدت بخشیده است.شهرک‌نشینان یهودی نیز همچنان با صومیت کامل به ایجاد رعب و وحشت در میان جوامع فلسطینی ادامه می‌دهند، باغ‌های زیتون را به آتش می‌کشند و درختان را از ریشه می‌کنند، پایگاه‌های غیرقانونی خود را گسترش می‌دهند و به خانواده‌ها در رخ خانه‌ها و در جاده‌ها حمله می‌کنند.

با گذر زمان، درایتکم که شکست سکوت، خیانت به مردم در غره نیست. سخن گفتن– هرچند دشوار– ضروری است؛ و حتی اگر واژه‌هایم تنها گوشه‌هایی از واقعیت بی‌رحمی‌ای که هرروز بر ما می‌گذرد بیان کند، باید در تاریخ ثبت شوند. حتی این حقیقت، خود نوعی مقاومت در برابر حوش شدن است. نسل‌کشی در غره غوری و بی‌امان است، اما در دیگر نقاط فلسطین، آهسته‌تر اما به‌گونه‌ای گریزناپذیر پیش می‌رود. من در کرانه باختری یزرگ شدم و سال‌های زیادی از دوران بزرگسالی‌ام را صرف کار در دولتی‌ها در آژانس امداد و کارهایی سازمان ملل برای اورگان فلسطینی (ناروا) کردم. بعدها فرصتی یافتم تا برای تحصیلات تکمیلی به بریتانیا بروم. سال گذشته، در استودیوی کوچک خود که اسکفورد نشسته بودم، با پنجره به بیرون می‌نگریستم و به گزارش‌هایی از وطن گوش می‌دادم. این خبرها همیشه در من حس خشم و سرخوردگی برمی‌انگیخت. اوضاع فلسطین ساعت به ساعت وخیم‌تر می‌شد. «ناروا! اسمو تریج»، وزیر دارایی اسرائیل، تهدید کرده بود که زادگاهم «طولكرم» را از خاک پکسان خواهد کرد، همان‌گونه که در غزه این کار را می‌کردند.

مدت کوتاهی بعد به کرانه باختری بازگشتم، و هنوز نخستین روز بازگشت را چنان به یاد دارم که گویی همین دیروز بود. مسیر از ریحا تا طولكرم که باید کمتر از یک ساعت و نیم طول می‌کشید، به‌سبب ایستگاه‌های باررسی متعدد نظامی در طول راه بیش از چهار ساعت به درازا انجامید؛ سرعت و امنیت سفر کاملاً به خلق‌و‌خوی سربازان اشغالگر بستگی دارد، به میل و صبرشان، و این که آن روز اراده کنند درهای شفت نشان دهند یا نه. پیش از سفر، دوستانم توصیه کرده بودند هر برنامه‌ای که ممکن است نشان دهد با‌اخیر فلسطین در گریم از تلفم حذف کنم. وقتی همراه با دیگر مسافران از هر ایست بازرسی عبور می‌کردم، هندارهایشان در ذهنم طنین‌انداز می‌شد. اضطراب زیستن زیر نظر ارتش و تهدید مداوم دوباره تمام وجودم را فرا گرفت. در هر توقف، سربازان اسلحه‌هایشان را مستقیماً به‌سوی چهره‌های من نشانه می‌رفتند و در حین بازرسی، با ما چون مجرم رفتار می‌کردند. از گام فرنامه، کارت شناسایی و تلفن همراه می‌خواستند. در یکی از ایست‌های بازرسی، سربازان دو جوان را از خودرو پیاده کرده و آنها را مجبور کردند کفش‌هایشان را درآورند، دست‌هایشان را بالای سر بپزند و در حالی که به عبی بر سربازان می‌نزد، این‌ها را با خشونت مورد بازرسی قرار دادند. یکی از سربازان صحنه را با تلفن همراهش فیلم‌برداری می‌کرد و دیگران اسلحه‌هایشان را به سوی آن دو جوان نشانه رفته بودند. پس از چند دقیقه طولانی و تحقیرآمیز، طبعاً چیزی پیدار نکردند و سرانجام اجازه حرکت کنیم. نخستین چیزی که هنگام ورود به طولكرم با من روبه‌رو می‌شوی، اردوگاه پناهندگان «روشم» است. از میزان ویرانی آن به‌شدت شوکه شدم. بسیاری از ساختمان‌ها به تلی از آوار بدل شده بودند و تعدادی از خانه‌ها به باکلی نابود شده یا به‌طور جزئی آسیب دیده بودند. بعضی از اردوگاه‌ها و مغازه‌ها به نابود تخریب شده یا زیر آوار مانده بودند. روز بعد از ورودم، ارتش اسرائیل چهار فلسطینی را به قتل رساند. این واقعه باعث شد در سراسر اشغاب اعلام شود. چند روز بعد، یک تک‌تیرانداز اسرائیلی، کودکی را در خیابان و زنی سالخورده را در خانه‌اش هدف گلوله قرار داد. در روزی دیگر، پهبادی رتی را هدف گرفت و در حمله‌ای دیگر، نیروهای اسرائیلی برای کشتن یکی از مبارزان خانه‌ای را بمباران کردند؛ اما در نتیجه، چهار غیرنظامی کشته و چند نفر دیگر بر اثر ترکش مجروح شدند. پیش از بازگشت به طولكرم، بارها گزارش‌هایی از این‌گونه «خسارت‌های» خوانده بودم. اصطلاحی مستخدم‌کننده که فلسطینیان استفاده می‌کنند، به معنای جان فرو می‌کاهد. هرگز آن زن دادغشیه (راقموش) نمی‌کنم که هر چهار فرزندش را در یک حمله از دست داد. بی‌اختیار می‌گریستم و هنگام می‌زد: «چرا یکی از آن‌ها را برایم باقی نگذاشتند؟» فرزندانش هنگام حمله، بر ایوان خانه‌شان ایستاده بودند.

پهپادهای پیوسته بر فراز شهر در پروازند و گاز اشک‌آور و صدای تیراندازی به بخشی از زندگی روزمره مردم بدل شده که ناچار به سازگار شدن با این شدا‌هم. در زمان یورش‌ها، حتی نگاه کردن از پشت پنجره خطرناک است، چه برسد به بیرون رفتن از خانه. در کرانه باختری تک‌تیراندازان بر باهما و پهپادهای در حال پرواز آماده‌اند تا به هر «تهدید بالقوه» که شنید کنند؛ مفهومی که می‌تواند هر چیز متحرکی باشد، حتی حیوانی در سبزه‌گردان. هدف قرار دادن انسان‌ها از پشت پنجره، بر پیش‌پا، در خیابان به شکلی تازیک در کرانه باختری به امری عادی بدل شده است. هر بار که به روایت‌های دردناک مردم در کرانه باختری گوش می‌دهم که هر روز زیر ستم ارتش اسرائیل زندگی می‌کنند، احساس فرسودگی را ندوه و عمیق می‌کنم. اما درست به همین دلیل است که تصمیم گرفتم آن‌ها را ثبت کنم تا مانع محو این روایت‌ها شوم. یکی از جوانان ۲۳ ساله که برای تغییر محل زندگی به یروش‌ها آمده است، در حال حاضر در مجبور درکند زانو بزند، و با پوتین بر سرش کوبیدند، در حالی که از صحنه شکنجه فیلم می‌گرفتند. بارها بر صورتش تپ انداختند و به عبی رندشام دادند: «بن زونا»، یعنی «حرام‌زاده».

پیامدهای این عملیات‌ها فراتر از خانه‌ها گسترده شده است. با کشتاروانی گفت‌وگو کردم که معیشت‌شان به نهالستان‌ها، گلخانه‌ها و محصولات وابسته بود. همه این‌ها بدون هیچ هشدار قبلی توسط نیروهای اسرائیلی تخریب یا مصادره شدند و آن‌ها تنها منبع درآمد خود را از دست دادند. در چنین، به‌ویژه در اردوگاه پناهندگان، شرایط‌های هولناک‌تری شنیدم. این مجازات جمعی در طولكرم، جنین، و سراسر کرانه باختری مثل تخریب غیرقانونی خانه‌ها، یورش‌های بی‌سبانه، رفتار غیرانسانی، تحقیر و خشونت همچنان ادامه دارد. حتی در عید، زمانی که مسلمانان سراسر جهان جشن می‌گرفتند، ما نمی‌توانستیم. ما انسان هستیم. ما شایسته حق زندگی با کرامت، آزاد از تهدید و ارعاب مداوم هستیم. ما شایسته زندگی در صلح هستیم نه در واقعیتی که در آن به عنوان مجرم با ما برخورد می‌شود و تنها به دلیل وجود داشتن مجازات می‌شویم.

امروز، حتی در میان چیزی که آن را «آتش‌بس» می‌نامند، برای برادران و خواهران فلسطینی‌ام در غزه سهواًوری می‌کنم که همچنان پیامدهای نسل‌کشی و ویرانی را در مقیاسی که فراتر از درک انسان است تحمل می‌کنند. در کرانه باختری، حملهٔ اسرائیل آهسته‌تر اما به همان اندازه حساس‌شدن پیش می‌رود و تا ر و بود زندگی روزمره را از هم می‌گسلد. سخن گفتن از خود، فاجعه غزه را کوک نمی‌کند، بلکه تأیید می‌کند که این مرگ تدریجی نیز بخشی از همان پروژهٔ نسل‌کشی است.

«شهد طاها» مترجم و زبان‌شناس اهل کرانه باختری منبع:میدل‌ایست‌آی

کیهان

صفحه آخر

رد پای انگلیس و امارات ۲۰۰۰ سودانی طی ۲ روز!

سرویس خارجی-

نیروهای واکنش سریع سودان، پس از تسلط بر شهر الفانشر طی دو روز بالغ بر هزار نفر را به صورت دسته‌جمعی اعدام کرده‌اند. یکی از متهمان اصلی این جنایت اماراتی است که همه‌جوره از این جانی‌ها حمایت می‌کند و سلاح‌های انگلیسی را در اختیار آنان قرار می‌دهد.

در شرایطی که توجه‌ها معطوف به جنایت رژیم آپاراتاید اسرائیل در غزه و... است، در نقطه‌ای دیگر از جهان هم جنایاتی رقم می‌خورد که کمتر از غزه نیست. در دل سودان، جرقه‌ای مرگبار در ۱۵۰ آوریل ۲۰۲۳ (مطابق با ۲۶ فروردین ۱۴۰۲) زده شد و خیلی زود به جنگی تمام‌جاری بدل شد که گویا قصد تمام‌شدن ندارد. جنگی که در آن «نیروهای مسلح سودان» (SAP) به فرماندهی «عبدالفتاح البرهان»، ژنرال ارتش رسمی، در برابر «نیروهای پشتیبانی سریع» (RSF)، شبه‌نظامیان وحشی به رهبری «محمد حمدان قلیفه» معروف به «حمیدی»، که از جانیکاران دارفور برخاسته بودند، صفارلی کردند. این درگیری خونین ریشه در تنش‌های پس از انقلاب ۲۰۱۹ (۱۳۹۷ شمسی) داشت، زمانی که دو طرف پس از سرنگونی جعفر البشیر» به سرر ادغام RSF در ارتش و تسلط بر قدرت جنگ‌انگیزی می‌کردند و خارطوم، پایتخت پرتلاطم سودان، را به میدان نبردی از موبتک و خمپاره تبدیل کردند که تا امروز بیش از ۲۰هزار کشته و ۱۵میلیون آواره به بار آمده است. اما این فاجعه نبرد خونین دو ژنرال نیست، بلکه یک جنگ خونریز خارج همچون خون‌آشامی جریص، سودان را به میدان «پروکسی» خود بدل کرده‌اند. امارات، که رست صلح‌طلبی و توسعه می‌گرد، با پهبادها و تسلیحات بی‌شمار در فتن حملات نیروهای پشتیبانی سریع را افزایش داده، بلکه دو نروهای زرهی خودورهای حامل نیروهای زرهی ساخته‌شده مصر و عربستان با سلاح و اسلحیتی به ارتش پاری می‌رسانند تا نفوذ خود را حفظ کنند، و حتی اتیوپی، چاد و ترکیه، کشوری

مدت کوتاهی بعد به کرانه باختری بازگشتم، و هنوز نخستین روز بازگشت را چنان به یاد دارم که گویی همین دیروز بود. مسیر از ریحا تا طولكرم که باید کمتر از یک ساعت و نیم طول می‌کشید، به‌سبب ایستگاه‌های باررسی متعدد نظامی در طول راه بیش از چهار ساعت به درازا انجامید؛ سرعت و امنیت سفر کاملاً به خلق‌و‌خوی سربازان اشغالگر بستگی دارد، به میل و صبرشان، و این که آن روز اراده کنند درهای شفت نشان دهند یا نه. پیش از سفر، دوستانم توصیه کرده بودند هر برنامه‌ای که ممکن است نشان دهد با‌اخیر فلسطین در گریم از تلفم حذف کنم. وقتی همراه با دیگر مسافران از هر ایست بازرسی عبور می‌کردم، هندارهایشان در ذهنم طنین‌انداز می‌شد. اضطراب زیستن زیر نظر ارتش و تهدید مداوم دوباره تمام وجودم را فرا گرفت. در هر توقف، سربازان اسلحه‌هایشان را مستقیماً به‌سوی چهره‌های من نشانه می‌رفتند و در حین بازرسی، با ما چون مجرم رفتار می‌کردند. از گام فرنامه، کارت شناسایی و تلفن همراه می‌خواستند. در یکی از ایست‌های بازرسی، سربازان دو جوان را از خودرو پیاده کرده و آنها را مجبور کردند کفش‌هایشان را درآورند، دست‌هایشان را بالای سر بپزند و در حالی که به عبی بر سربازان می‌نزد، این‌ها را با خشونت مورد بازرسی قرار دادند. یکی از سربازان صحنه را با تلفن همراهش فیلم‌برداری می‌کرد و دیگران اسلحه‌هایشان را به سوی آن دو جوان نشانه رفته بودند. پس از چند دقیقه طولانی و تحقیرآمیز، طبعاً چیزی پیدار نکردند و سرانجام اجازه حرکت کنیم. نخستین چیزی که هنگام ورود به طولكرم با من روبه‌رو می‌شوی، اردوگاه پناهندگان «روشم» است. از میزان ویرانی آن به‌شدت شوکه شدم. بسیاری از ساختمان‌ها به تلی از آوار بدل شده بودند و تعدادی از خانه‌ها به باکلی نابود شده یا به‌طور جزئی آسیب دیده بودند. بعضی از اردوگاه‌ها و مغازه‌ها به نابود تخریب شده یا زیر آوار مانده بودند. روز بعد از ورودم، ارتش اسرائیل چهار فلسطینی را به قتل رساند. این واقعه باعث شد در سراسر اشغاب اعلام شود. چند روز بعد، یک تک‌تیرانداز اسرائیلی، کودکی را در خیابان و زنی سالخورده را در خانه‌اش هدف گلوله قرار داد. در روزی دیگر، پهبادی رتی را هدف گرفت و در حمله‌ای دیگر، نیروهای اسرائیلی برای کشتن یکی از مبارزان خانه‌ای را بمباران کردند؛ اما در نتیجه، چهار غیرنظامی کشته و چند نفر دیگر بر اثر ترکش مجروح شدند. پیش از بازگشت به طولكرم، بارها گزارش‌هایی از این‌گونه «خسارت‌های» خوانده بودم. اصطلاحی مستخدم‌کننده که فلسطینیان استفاده می‌کنند، به معنای جان فرو می‌کاهد. هرگز آن زن دادغشیه (راقموش) نمی‌کنم که هر چهار فرزندش را در یک حمله از دست داد. بی‌اختیار می‌گریستم و هنگام می‌زد: «چرا یکی از آن‌ها را برایم باقی نگذاشتند؟» فرزندانش هنگام حمله، بر ایوان خانه‌شان ایستاده بودند.

سرویس خارجی-

حاشیه‌سازی‌های رئیس‌جمهور خودشیفته آمریکا در سفر به شرق آسیا همچنان ادامه دارد و وی در جدیدترین اظهارات تکرار می‌کند: تسخیر سودان به سود تسخیر قراد و مدعی شد که رهبری جهان با اوست!

سفر ترامپ به شرق آسیا که شامگاه شنبه (۲ آبان) تا پرواز به سمت آمریکا شروع شده، امروز در کرجنبوی با دیدار برای رئیس‌جمهور چین در حاشیه اجلاس مجمع همکاری اقتصادی آسیا-اقیانوسیه (APEC) در شهر «گوبنگ‌جو» به پایان می‌رسد و تحقیر ایران هم در این سفر با دیدار برای رهبر کرشمالی هم دیدار کند اما ظاهرا این دیدار نوع نشده است. چشم گزارش‌های پولی و مالی و بازار رمازارها امروز به نشست ترامپ و شی دوخته شده است. پیش‌پا پیش از این تهدید کرده بود که چین را با تعرفه‌های سنگین تنبیه خواهد کرد اما طی روزهای گذشته لحن خود را تعدیل کرده و از لزوم توافق با چین سخن گفته است. بسیاری از با آمریکا کارشناسان هم هشدار داده‌اند که چین در جنگ تجاری با رهبران کرانه باختری درگیر نباشد. از آن‌ها می‌پرسند که کشور را درمیتخوش از خود آمریکا و ترامپ داشته باشد. سفر ترامپ به شرق آسیا با ابتدا با حاشیه‌هایی همراه بود. سفر شنبه سرری به مازای با تحقیر ایران حفظ آغاز شد. در بعد تحقیر امیر قطر در حالی گفت که سفر نوبت به تحقیر و تسخیر و تسخیر نخست‌وزیر هند در پایان سفر ترامپ در تمجد از نخست‌وزیر هند او را در کرده و از آن خشمگین شده‌اند. جتگین این رئیس‌جمهور آمریکا در سخن‌هایش در اجلاس «ازندرا مودی خوش‌قیافه‌ترین مردی است که دیدم‌ام» ترامپ این اظهارات (در ۲۹ اکتبرهفته قبل) در جریان نشست رهبران تجاری در اجلاس همکاری اقتصادی آسیا-اقیانوسیه (APEC) در شهر گوبنگ‌جو که رجنوبی مطرح کرده است. او در سخنرانی فلسطینی را به تهدید هند و نخست‌وزیر پاکستان زنگ زدم و گفتم اگر به جنگ ادامه بدهید حق ندارید ا این‌ها تجارت کنید. نخست‌وزیر هند به پاکستان آدم‌های خوبی شدند و بعد از روز رنگ زدند و گفتند ما دیگر نمی‌خواهیم جنگ کنیم و نمی‌خواهیم تجارت با آمریکا را از دست بدهیم». براساس گزارش‌ها روابط ترامپ و مودی در ماه‌های اخیر تیره و تار شده است. رئیس‌جمهور

آمریکا با وضع تعرفه‌های سنگین بر هند برای جلوگیری از خرید نفت روسیه توسط این کشور، روابط نزدیک دو کشور را درمیتخوش تغییر کرد. آمریکا در شرایطی این تعرفه‌ها را اعمال کرد که به پیش‌تر به هند برای خرید نفت روسیه اجازه داده بود. در این سوری دیگر، رئیس‌جمهور آمریکا بارها مدعی شده که در حل درگیری چهار روز ه مسالحه بین دو کشور پاکستان و هند نقش اساسی داشته است. ادعایی که مقامات هندی آن را رد کرده و از آن خشمگین شده‌اند. این اظهارات در حالی می‌شود که ترامپ در سخن‌هایش در اجلاس رهبران منطقه‌ای در مازنی خودداری کرد، زیرا مقامات هندی نگران بودند ترامپ دوباره ادعای بی‌جایی‌گری در آتش‌س را تکرار کند.

ماهر بین‌دینیه!

تراسب در دیدار با رئیس‌جمهور کرجنبوی و در نشست سازمان کان نیز خودشیفتگی خود را بار نه کرده و ادعاهای عجیب و غریب خود را بار دیگر تکرار کرد. ما رهبر هند شدیدی نبودیم که با ترامپ از خصصه خودشیفتگی ترامپ استفاده می‌توانیم تا می‌توانست برای گرفتن امتیاز از آمریکا تملق ترامپ را گفت. رئیس‌جمهور کرجنبوی در این دیدار خطاب به ترامپ گفت: «برای تقدیر از دستاوردهای شما این مدل را به شما اهدا می‌کنیم و همچنین

یکی از رهبران ائتلاف «الانبار المتحد» عراق نسبت به طرحی برای انتقال بیش از ۲۰هزار عضو داعش که در اردوگاه آموزش سوریه آموزش دیده‌اند، به عراق هشدار داد.

به گزارش «ایسنا» به نقل از «المعلومه»، «محمد العبدی»، از رهبران ائتلاف «الانبار المتحد» عراق، هشدار داد طرحی برای انتقال بیش از ۲۰هزار عضو داعش که در اردوگاه ایول سوریه آموزش دیده‌اند، به داخل خاک عراق یا هدف ایول دامن‌ی بی‌ثباتی در جریان است. او در گفت‌وگویی تصریح کرد: «داعش

هشدار مقام عراقی نسبت به بازگشت ۲۰ هزار داعشی آموزش دیده

این عناصر را که در رده سن ۲۰ تا ۲۵ سال قرار دارند، آماده کرده است و آنان نسل چهارم حامل تیرک افراطی هستند. این عملیات با هماهنگی میان گروه‌های راسته به الجولانی و نیروهای آمریکایی انجام شده و هدف بازگرداندن تروریسم به عراق از طریق بازگشت اورگان است.» خبر دیگر که بر این‌رباط با این خبر نیست آن که در سایه حکم الجولانی در مسیر خواسته‌های آمریکا و رژیم صهیونیستی، فرمانده پیشین ستکدام از وی تمجید کرد.

اذان ظهر: ۱۷/۴۸، اذان مغرب: ۱۷/۳۰، نیمه‌شب شرعی: ۱۳/۰۶، اذان صبح (فردا): ۵/۰۱، طلوع آفتاب (فردا): ۶/۲۵

آسوشیتدپرس توضیح می‌دهد ماجرای تلاش آمریکا برای ربودن مادورو با کمک خلبان ونزوئلای چیست؟

آسوشیتدپرس در گزارشی جنجالی از تلاش ناکام آمریکا برای دزدیدن رئیس‌جمهور ونزوئلا از طریق خلبان شن‌شنشی وی خبر داده است.

آمریکا طی سال‌های گذشته تمام توان خود را به کار گرفته است که دولت چگرای «کیولاس مادورو» را در ونزوئلا سرنگون و یک دولت طرفدار غرب در این کشور بر سر کار بیاورد. فیم چرایی این تلاش‌ها چندان پیچیده نیست چرا که ونزوئلا با بیش از ۳۰۰میلیارد بشکه ذخایر نفتی در ردیف اول کشورهای دارای منابع نفتی در جهان ایستاده است و تسلط بر این کشور و منابع نفتی و گازی آن، می‌تواند آمریکا را در موقعیت برتری نسبت به چین و روسیه قرار دهد. کودتای انتخاباتی از طریق یک مزدور سبیا به نام «خاو گویادو»، جرم‌های گسترده و تلاش برای بی‌ثبات‌سازی سیاسی و اقتصادی و تلاش برای ترور مادورو در سال ۲۰۱۸ از طریق حمله پهبادی به وی در جریان سخنرانی در کاراکاس بخشی از این تلاش‌های سیا برای سرنگونی مادورو طی سال‌های گذشته بوده است.

طی یک ماه اخیر نیز ترامپ با اعزام ۱۰۰درصد از ظرفیت ارتش آمریکا به دریای کارائیب و نزدیک مرزهای ونزوئلا تلاش‌ها برای سرنگونی مادورو را وارد مرحله تازه‌ای کرده است. تسخیرگری آسوشیتدپرس نیز در گزارش تازه‌ای از تسکیم عملیات نافرمام دستنه‌های اطلاعاتی آمریکا در سال ۲۰۲۴ (۱۴۰۳) به شمس خلیان شخصی نیکلاس مادورو و ریاضات او و هماهیش خبر داد. بنا به این گزارش، یک مامور ویژه آمریکا ۱۴ ماه تلاش کرد تا خلیان شخصی مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا را با پیشنهادی وسوسه‌انگیز متقاعد کند که او را به آمریکا استرداد کند، اما این عملیات شکست خورد. براساس این گزارش، مامور سعی کرد ژنرال «وینتر ویلگاس» خلیان شخصی مادورو را متقاعد کند که هوایی‌ام حامل مادورو و در نقطه‌ای فرود آورد که آمریکا بتواند او را دستگیر کند. این مامور انتیتی زنده آمریکایی در ازای مبلغ زیادی پول این پیشنهاد را به خلیان مادورو داده بود. مامور آمریکایی از طریق پیمبرسان مرگ‌گزار شده با خلیان مادورو در ارتباط بود، اما این عملیات در نهایت ناکام ماند.

حمله به ۴ کشتی دیگر

امسا در ادامه حملات به قایق‌ها و کشتی‌های ونزوئلا وزیر جنگ آمریکا از هدف قرار گرفتن چهار کشتاور جدید و کشته‌شدن ۱۴ نفر در تزارری خبر داد که از شش این کشور به دستور رئیس‌جمهور آمریکا در کارائیب و شرق اقیانوس آرام با ادعای مبارزه با قاچاق مخدرات می‌برد. به گزارش ایسنا، «پیت هگست» وزیر جنگ آمریکا با انتشار پیامی در شبکه اجتماعی ایکس نوشت که ارتش این کشور چهار کشتاور دیگر را به اتهام قاچاق موادمخدر در شرق اقیانوس آرام هدف قرار داده است که منجر به کشته‌شدن ۱۴ نفر شده و یک بارماده برجای گذاشته است. شبکه سی‌اس‌ی در این‌باره گزارش داد: هگست اعلام کرد که این چهار کشتاور در سه حله مختلف هدف قرار گرفتند. این حملات شمار کل تلفات در گزارز «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا علیه قاچاق موادمخدر در کارائیب و شرق اقیانوس آرام را به بیش از ۵۰ نفر رساند.

بزرگ‌ترین عملیات علیه تبهکاران ریودوژانیرو با ده‌ها کشته، زخمی و بازداشتی

عملیات گسترده پلیس برزیل علیه تبهکاران و قاچاقچیان موادمخدر در «ریودوژانیرو» دومین شهر بزرگ برزیل روز شنبه ششدهاگی از کم‌سابقه‌ترین عملیات‌های پلیس این کشور علیه باندهای تبهکار و قاچاقچیان موادمخدر بود. در یکی از خونین‌ترین عملیات‌های چند دهه اخیر برزیل، حدود ۵۰۰ هزار و ۱۵۰ نیروی پلیس و نیروی ارتش روز شنبه به مجموعه راغفتنشان «کپسلیکو دو آلمائو» و «پتیا» در شمال شهر «ریودوژانیرو» یورش بردند. این مناطق تحت کنترل باند درفتمند موادمخدر «کومندو وریلو» یا «قرمان سرخ» قرار دارد.

به گفته مقام‌های ایالتی، این عملیات پس از یک سال تحقیق درباره فعالیت‌های این گروه انجام شد و طی آن ۹۳ قیضه سلاح، از جمله سلاح‌های جنگی، و بیش از نیم تن مخدرمخدر کشف و ضبط شد. به گزارش فارس طبق گزارش رادیو عمومی ملی آمریکا، فرماندار ایالت ریو کلادویو کاسترو، در پیامی ویدیویی در شبکه اجتماعی ایکس اعلام کرد: «۱۳۲ میلیون مسلح در جریان عملیات کشته شدند و ۱۱ نفر نیز بازداشت شدند». او این یورش را «عملیات‌ترین عملیات تاریخ شهر» خواند و تأکید کرد کسانی که کشته شدند «در مقابل نیروهای پلیس مقاومت کرده بودند». پلیس شهر ریودوژانیرو در بیانیه‌ای مرگ چهار افسر را تأیید کرد و نوشت: «حملات بدزلاه مجرمان علیه نیروهای ما بدون پاسخ نخواهد ماند». گزارش گاردین نشان می‌دهد باندهای تبهکار برای اولین‌بار از پهبادهای مسلح برای پرتاب مواد متفرجه به سمت تیم‌های نیروهای ویژه استفاده کرده‌اند. گزارش‌ها حاکی است عملیات پلیس و نیروهای ارتش همچنان ادامه دارد و احتمال افزایش تعداد کشته‌ها و مجروحین نیز وجود دارد. عملیات پلیس در ریودوژانیرو در حالی آغاز شد که قزار است در روزهای آینده نشست‌های بین‌المللی مهمی در برزیل برگزار شود. نشست جهانی شهرداران موسوم به «C۴۰» و همچنین نشست «شش‌ت» شاهزاده ویلیام هندی در ریودوژانیرو در جنوب برزیل و نشست آب و هوایی سازمان ملل موسوم در «پلم» در شمال برزیل برگزار خواهد شد. عملیات پلیس برزیل در استانه رویبادهای مهم بین‌المللی امر غیرمعمولی نیست پیش‌تر پلیس ریودوژانیرو در استانه سلیقات فوتبال جام‌جهانی ۲۰۱۴، بازی‌های المپیک ۲۰۱۶، نشست سران گروه ۲۰ و نشست سران بریکس عملیات مشابهی اجرا کرده بود.

کیهان

کیهان

روزنامه صبح
صاحب امتیاز: شرکت چاپ و انتشارات کیهان
(مؤسسه کیهان)
مدیر مسئول و سردبیر: حسین شرعتمداری

تلفن: ۰۲۵۱-۳۵۲۰۰ و ۰۲۵۱-۳۳۱۱۰
کیهان و خوانندگان ۳ تا ۶ عصر: ۰۶۵-۳۳۱۱۰
ارتباط با ما در پیامرسان‌های اپتا و بله:
@kayhannewsaper
صفحات وب: www.kayhan.ir
کد پستی: ۱۱۴۴۸۱۵۹۹
صندوق پستی: ۱۱۱۵۵/۳۴۳۱
تهران - خیابان فردوسی کوچه شهید شاهرغی